

EL MAS DE MARÍN

Joaquina Puig i Julio Marín

Mas de Dalt

A la Partida de Baix, prou lluny de les Coves, es troba el Mas de Marín. Este Mas està format per tres nuclis d'habitatge. Veiem tres cases, bastant separades unes de les altres, com si foren tres masos independents quan en realitat els tres reben el mateix nom: El Mas de Marín.

Dels tres, és el del mig aquell que podríem anomenar com l'original. Allí vivien els avis de Ximo Marín, Perfecto Marín Albert i Elena Bellés Agut, que probablement ells foren els qui construïren el Mas.

Aquest matrimoni va tindre cinc fills: Perfecto, Julio, Roberto, Ismael i Diluvina, que, en ferse grans, marxa-

ren del Mas i es van quedar tots sols els seus pares. Quan aquests van morir, Julio i la seua dona Joaquina van tornar al Mas ja que els va tocar en herència l'any 1968. I allí van viure fins el 1987. Ximo, el seu fill, que és qui em conta aquests succeïts, recorda amb molta intensitat aquells temps que allí vivia i les coses que li contaven de la partida...

Aleshores hi havia molta gent que vivia en aquells masos, eren famosos els balls i bureos que es celebraven per Sant Josep, la nit de Nadal i també alguns diumenges amenitzats per l'acordió del "Regallero".

De vegades, també, s'ajuntaven tots els de la Partida, amb gossos, escopetes i garrot per anar al conill i tota la caça es consumia amb un sopar de germanor. També teníem costum, el dia de Pasqua, d'anar tots els joves a buscar espàrrecs, després fèiem una truita gegant a la taverna del Mas de Plàcido i... aixina passàvem el temps.

Fa només uns quants anys la vida era prou més dura, allí per viure treballàvem com en qualsevol antre Mas, teníem porcells, gallines, garrofers i (més antigament) fèiem carbó, que el veníem a una pesseta el quilo.

El desplaçar-nos no penses que era com ara.

Jo, per exemple, vaig començar anant a peu, després vaig tindre una bicicleta, després una moto de 49 per passar a una Bultaco, quan la mill, i al cotxe quan em vaig casar.

Per què no ens expliques això de que hi ha tres Masos?

Ja t'he dit que el Mas original és el meu, el del mig, que data de 1922. Puix Bé. El Más de dalt ara és d'una neboda meua (Lola) descendent de Miquel (germà del meu avi Perfecto) que viu a Torreblanca i que puja a treballar els ametlers.

El mas de baix és de Roberto, l'home de Marisol la de Baixamà. Viu a Torreblanca i també treballa la terra.

El Mas de Baix

Façana del Mas de Marín (del Mig)